

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Petra Sedláka, PhD. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobkyně: **Bc. M. V.**
bytem X
adresa pro doručování: X
zastoupená obecným zmocněncem Ing. A. V.
bytem X

proti
žalovanému: **Státní pozemkový úřad**
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2022, č. j. SPU 230890/2022,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Státní pozemkový úřad, Krajský pozemkový úřad pro Jihomoravský kraj, pobočka Brno (dále jen „Krajský pozemkový úřad“) vydal dne 10. 12. 2021 rozhodnutí č. j. SPU 439107/2021/Ku (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým schválil návrh komplexních pozemkových úprav v k.ú. K. Státní pozemkový úřad následně rozhodnutím ze dne 19. 7. 2022, č. j. SPU 230890/2022, (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl podaná odvolání (včetně odvolání žalobkyně) a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Stanoviska účastníků řízení

2. Žalobkyně se domáhá zrušení správních rozhodnutí obou stupňů a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě poukazuje na průběh správního řízení, cituje právní úpravu a provádí výpočet opravného koeficientu dle § 15 odst. 4 vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 13/2014 Sb., o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „prováděcí vyhláška“). Namítá, že neudělila souhlas s překročením kritérii přiměřenosti dle § 10 odst. 5 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 2S29/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, ve znění účinném do 30. 6. 2023 (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“). Mělo dojít ke snížení nároků vlastníků dle opravného koeficientu. Žalobkyně odsouhlasila soupis nových pozemků na základě nepřesných informací. Ze soupisu nových pozemků nevyplývá, že na nově navrženém pozemku parc. p. č. X je navržen lokální biokoridor LBK3. Na „přehledce“ je vynechán a v soupisu je zmíněn pouze v poznámce 2). Závěrem žalobkyně poukazuje na nevhodnost a nezákonnost schváleného vedení biokoridoru LBK3.
3. Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že žalobkyni byly zaslány soupisy nároků a ta k nim neučinila námitky. V žalobkyni odsouhlaseném soupisu nových pozemků jsou uvedeny poznámky o navržení protierozního postupu I a biokoridoru. Poznámka je v souladu s § 16 prováděcí vyhlášky. Nedošlo ke krácení nároků vlastníků opravným koeficientem. Nově uspořádané pozemky splňují zákonná kritéria přiměřenosti. Žalobkyně tedy nebyla poškozena. Výpočty uváděné žalobkyní nejsou v souladu s postupy danými právními předpisy. Plán společných zařízení i jeho aktualizace byly schváleny zastupitelstvem obce. Žalobkyně byla seznámena s návrhem agrotechnických a organizačních opatření, který odsouhlasila svým podpisem na soupisu nových pozemků. Navržený biokoridor a protierozní osevní postup jsou pouze návrhy na zlepšení způsobu hospodaření a využití krajiny, bez dopadu do evidence katastru nemovitostí. Závěrem žalovaný odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na skutečnost, že byl dán souhlas 100 % vlastníků dotčených pozemků. Navrhuje proto, aby soud žalobu zamítl.
4. Na vyjádření žalovaného reagovala žalobkyně replikou. V ní doplňuje, že neobdržela soupis nároků a přehlednou mapu stávajícího umístění pozemků. Poznámky na soupisu nových pozemků jsou v rozporu se zákonem o pozemkových úpravách, respektive prováděcí vyhláškou. Soupisy nových pozemků jsou neplatné. Opravný koeficient nemůže být vztažen k celkové výměře pozemků řešených v komplexní pozemkové úpravě. Dále žalobkyně poukazuje na vhodnější vedení biokoridoru LBK3 a uzavírá, že v jejím případě došlo k hrubému zásahu do jejích práv.
5. V rámci ústního jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích.

III. Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní Shodu s prvopisem potvrzuje K. P.

řád správný, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), a řízení předcházející jeho vydání. Soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Při rozhodování vycházel z obsahu správního spisu, nad jehož rámec nebylo potřeba provádět dokazování.

7. Před samotným věcným přezkumem napadeného rozhodnutí soud musel vážit, zda a jakým způsobem se do něj promítá skutečnost, že žalobkyně i její zmocněnec dne 25. 10. 2019 stvrdili v soupisu nových pozemků podpisem svůj souhlas s novým uspořádáním pozemků. Pro posouzení důsledků tohoto úkonu soud považuje za potřebné nejprve přiblížit proces komplexních pozemkových úprav a jeho specifika.
8. Podle § 2 zákona o pozemkových úpravách se pozemkovými úpravami ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy. V těchto souvislostech původní pozemky zanikají a zároveň se vytvářejí pozemky nové, k nimž se uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena v rozsahu rozhodnutí podle § 11 odst. 8. Současně je cílem pozemkových úprav zajištění podmínek pro zlepšení kvality života ve venkovských oblastech včetně napomáhání diverzifikace hospodářské činnosti a zlepšování konkurenceschopnosti zemědělství, zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, lesní hospodářství a vodní hospodářství zejména v oblasti snižování nepříznivých účinků povodní a sucha, řešení odtokových poměrů v krajině a zvýšení ekologické stability krajiny. Výsledky pozemkových úprav slouží pro obnovu katastrálního operátu a jako neopomenutelný podklad pro územní plánování. Podle § 4 odst. 1, věty první zákona o pozemkových úpravách se pozemkové úpravy provádějí zpravidla formou komplexních pozemkových úprav.
9. Řízení o pozemkových úpravách je sice správním řízením (§ 24 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách), jde však o řízení velmi specifické, a to jak s ohledem na jeho předmět (jde o změnu vlastnického práva a jiných věcných práv k pozemkům v řádech stovek případů), tak i okruh účastníků (obvykle mnoho desítek osob), ale i jeho samotný účel. Řízení o pozemkových úpravách je vždy vedeno ve veřejném zájmu a zahajováno je *ex officio* (§ 2, § 6 odst. 1 až 3 zákona o pozemkových úpravách). Veřejný zájem na provedení pozemkových úprav opakovaně potvrdil Nejvyšší správní soud i Ústavní soud (viz např. 15. 12. 2009, č. j. 6 As 185/2002-86, nebo nález Ústavního soudu ze dne 27. 5. 1998, sp. zn. Pl. ÚS 34/97; všechna zde citovaná judikatura je dostupná na <http://nalus.usoud.cz>, respektive www.nssoud.cz).
10. Co se týče samotného průběhu řízení o komplexních pozemkových úpravách, považuje soud za vhodné přiblížit tři specifické instituty, kterých se žalobní námitky týkají: soupis nároků, plán společných zařízení a soupis nových pozemků.
11. Soupis nároků (§ 8 zákona o pozemkových úpravách) představuje formalizované zpracování vstupních dat pro pozemkovou úpravu, tj. *de facto* seznam pozemků s uvedením vlastníka, ceny, výměry, vzdálenosti, druhu a omezení vlastnického práva. Soupis nároků pozemkový úřad vyloží po dobu 15 dnů na místně příslušném obecním úřadě a zároveň doručí vlastníkům, jejichž pobyt je znám. Proti soupisu lze podávat námitky, které projednává pozemkový úřad se sborem, je-li zvolen, popřípadě s katastrálním úřadem. Následně jsou vlastníci pozemků vyrozuměni o vyřízení námitek.
12. Návrhu nového uspořádání pozemků vlastníků předchází zpracování plánu společných zařízení (§ 9 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách). Mezi společná zařízení patří mimo

Shodu s prvopisem potvrzuje K. P.

jiné také protierozní opatření pro ochranu půdního fondu [písm. b)] nebo opatření k ochraně a tvorbě životního prostředí, podpoře biodiverzity a zvýšení ekologické stability prostřednictvím územního systému ekologické stability [písm. d)]. Proces schvalování plánu společných zařízení je upraven v § 9 odst. 10 a 11 zákona o pozemkových úpravách. K plánu společných zařízení nejprve uplatňují stanoviska dotčené orgány a posléze jej schvaluje zastupitelstvo obce. Plán společných zařízení musí být v souladu s územně plánovací dokumentací. Není-li návrh plánu společných zařízení ze závažných důvodů v souladu s územně plánovací dokumentací, je jeho schválení zároveň rozhodnutím o změně územního plánu (§ 9 odst. 15 zákona o pozemkových úpravách).

13. Soupis nových pozemků (§ 9 odst. 20 zákona o pozemkových úpravách) pak představuje formalizované zpracování výstupních dat pro pozemkovou úpravu. Shrnuje informace o budoucích pozemcích (v podobném rozsahu, jako soupis nároků ve vztahu k dosavadnímu stavu) a tím poskytuje každému vlastníkovi pro něj relevantní informace o návrhu pozemkových úprav. Právě na soupisu nových pozemků potvrzují vlastníci svůj souhlas či nesouhlas. Následně je návrh pozemkových úprav předkládán pozemkovému úřadu ke schválení (§ 11 zákona o pozemkových úpravách).
14. Zákonná úprava komplexních pozemkových úprav vychází z toho, že vůle vlastníků dotčených pozemků je podstatná, ovšem zároveň předpokládá, že je téměř nemožné docílit plného souhlasu všech vlastníků. Vychází proto z toho, že pro schválení pozemkových úprav je při splnění dalších zákonných podmínek postačující souhlas vlastníků 60 % výměry pozemků (§ 11 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách). Nucené omezení vlastnického práva ostatních vlastníků (těch, kteří svůj souhlas neudělili) je v takovém případě považováno za provedené ve veřejném zájmu a na základě zákona, tj. v souladu s požadavky čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.
15. V nyní projednávané věci nastala (výjimečná) situace, kdy s navrženým řešením souhlasili vlastníci 100 % výměry pozemků, včetně žalobkyně. K nucenému (autoritativnímu) omezení vlastnického práva tak vůbec nedošlo, a to ani ve vztahu k žalobkyni. Smyslem soudního řízení správního je přitom soudní ochrana právě před autoritativními zásahy veřejné správy do veřejných subjektivních práv jejích adresátů. O takovém zásahu však zpravidla není možné hovořit v situaci, kdy se adresát svobodně rozhodne své právo omezit (ať již ve prospěch třetích osob či veřejného zájmu), nebrání-li takovému sebeomezení žádná ústavní či zákonná překážka. Pokud jedná správní orgán na základě souhlasu vlastníka (tedy po domluvě s ním), nespadá již takové jednání do působnosti čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Jedná se naopak o projev svobodné vůle vlastníka se svým vlastnictvím nakládat libovolně v mezích právního řádu (viz § 1012, věta první zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník). Jsou-li komplexní pozemkové úpravy důsledkem projevu svobodné vůle vlastníka, je z povahy věci vyloučeno, že by mohl být vlastník tímto postupem zkrácen na svém vlastnickém právu (resp. obecně na svých hmotných právech). Zkrácení na právech je přitom nutným předpokladem důvodnosti žalobních námitek ve správním soudnictví. Jak uvedl Nejvyšší správní soud například v rozsudcích ze dne 14. 2. 2006, č. j. 1 Afs 40/2005-62, nebo ze dne 11. 10. 2023, č. j. 2 As 220/2022-45, závěr o tom, zda žalobce byl či nebyl zkrácen, je závěrem o věcné legitimaci, a je tedy určující pro úspěšnost či neúspěšnost žaloby.
16. Žalobkyně nejprve soupis nových pozemků opatřila poznámkou o nesouhlasu a dne 14. 8. 2019 zaslala Krajskému pozemkovému úřadu. Na základě toho se dne 19. 8. 2019 uskutečnilo jednání s žalobkyní a dne 9. 9. 2019 obdržel Krajský pozemkový úřad námitku žalobkyně proti návrhu pozemkových úprav s tím, že žalobkyně nesouhlasí s rozdělením pozemku na dvě parcely a s umístěním biokoridoru. Na námitku reagoval Krajský pozemkový úřad Shodu s prvopisem potvrzuje K. P.

sdělením ze dne 7. 10. 2019, v němž mimo jiné uvedl, že na základě námítky upravil zpracovatel návrh nového uspořádání pozemků (čímž bylo myšleno zachování jediného pozemku v celku). Zároveň uvedl, že úprava trasy biokoridoru do původního stavu není možná. Následně Krajský pozemkový úřad dne 30. 10. 2019 obdržel soupis nových pozemků podepsaný žalobkyní i jejím zástupcem.

17. Žalobkyně tedy svobodně odsouhlasila soupis nových pozemků. S ohledem na výše uvedené proto nemůže případný rozpor pozemkových úprav s hmotněprávními kritérii stanovenými v zákoně o pozemkových úpravách a prováděcí vyhlášce z povahy věci vést k jakémukoliv zkrácení žalobkyně na jejích právech. Mezi hmotněprávní limity přitom patří také uplatnění opravného koeficientu dle § 15 odst. 4 prováděcí vyhlášky (provádějící § 9 odst. 17 zákona o pozemkových úpravách), kritéria přiměřenosti dle § 10 zákona o pozemkových úpravách či zákonnost vymezení lokálního biokoridoru v plánu společných zařízení. Souhlas žalobkyně se soupisem nových pozemků je ostatně také podle názoru soudu souhlasem jak se samotným plánem společných zařízení (na který výslovně v poznámkách odkazuje), tak s překročením kritérií přiměřenosti ve smyslu § 10 odst. 5 zákona o pozemkových úpravách. Posledně uvedený závěr potvrzuje i věta druhá tohoto ustanovení, z níž plyne, že za souhlas s překročením kritérií přiměřenosti se nepovažuje domněnka souhlasu se soupisem nových pozemků dle § 9 odst. 21 zákona o pozemkových úpravách. *A contrario* je nutno dovodit, že výslovný souhlas se soupisem nových pozemků se za souhlas dle § 10 odst. 5 zákona o pozemkových úpravách považuje. Nutno poznamenat, že prováděcí vyhláška od 1. 1. 2022 v § 15 odst. 4 nevyžaduje výlučný souhlas s využitím pozemků v soukromém vlastnictví pro společná zařízení. V každém případě není důvod rozlišovat mezi souhlasem a výlučným souhlasem. Výlučnost v tomto kontextu vyjadřovala jeho nezbytnost, nikoliv zcela samostatné prohlášení vlastníka.
18. Krajský soud nesouhlasí se žalobkyní v tom, že by žalobkyně svůj souhlas udělila na základě nepřesných informací a že by byl soupis nových pozemků vadný. Soupis nových pozemků plně odpovídá vzoru stanovenému prováděcí vyhláškou (viz příloha č. 3). Již z obsahu vzoru je patrné, že v soupisu nových pozemků není prostor pro obsáhlý popis či zdůvodňování jednotlivých společných zařízení. Naopak je zřejmé, že se tato společná zařízení pouze zapisují do poznámky, jak potvrzuje také § 16, věta poslední prováděcí vyhlášky. Podle ní se v poznámce v soupisu nových pozemků uvede, že na dotčené pozemky se vztahují agrotechnická nebo organizační opatření podle plánu společných zařízení. Ostatně plán společných zařízení je vlastníkům pozemků po celou dobu řízení o komplexních pozemkových úpravách k dispozici. Poznámky obsažené na soupisu nových pozemků pro LV č. XA přitom byly plně v souladu se schváleným plánem společných zařízení. Na uvedeném nic nemění skutečnost, že společná zařízení se nevyznačují v mapě nového uspořádání pozemků, která byla přílohou soupisu nových pozemků. Z této mapy nemohla žalobkyně ohledně společných zařízení nic usuzovat. Naopak poznámky obsažené v soupisu nových pozemků výslovně odkazovaly na plán společných zařízení, o jehož existenci žalobkyně i s ohledem na svou aktivní účast v procesu komplexních pozemkových úprav nutně musela vědět, a s nímž měla také možnost se detailně seznámit.
19. Pokud tedy žalobkyně skutečně nedohlédla důsledků svého souhlasu, nebylo tomu z důvodu nepřesnosti jí poskytnutých informací, nýbrž spíše proto, že se dostatečně neseznámila s plánem společných zařízení nebo že subjektivně vnímala výsledek osobního jednání se zaměstnanci Krajského pozemkového úřadu odlišně, než jak byl vyjádřen v listinných podkladech. S ohledem na zásadu, že právo náleží bdělým, však měla při zvažování svého souhlasu vycházet z listinných podkladů obsahujících zcela jednoznačné informace (tj. právě

z obsahu soupisu nových pozemků a plánu společných zařízení), nikoliv ze svých dojmů (či dojmů svého zástupce) z osobní schůzky. Žalobkyně a její zástupce souhlas vyjádřili přímo na soupisu nových pozemků, a právě jeho text je určující pro interpretaci tohoto projevu vůle. Na tom nic nemění ani tvrzení žalobkyně, že se nedomnívala, že se jedná o konečný soupis. Nejen z právní úpravy, ale i ze samotného textu soupisu nových pozemků mělo být žalobkyni zřejmé, že uděluje souhlas s výsledným řešením pozemkových úprav.

20. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že žalobkyně nemohla být napadeným rozhodnutím zkrácena na svých hmotných právech. Již z toho důvodu nemohou být úspěšné její námitky týkající se umístění lokálního biokoridoru LBK3 a námitky porušení § 10 zákona o pozemkových úpravách či § 15 odst. 4 prováděcí vyhlášky (popř. § 9 odst. 17 zákona o pozemkových úpravách). Soud se proto dále nezabýval tím, zda v daném případě měl být použit opravný koeficient a zda by jeho použití vedlo k jinému posouzení naplnění kritérií přiměřenosti. Z těchto důvodů soud neprováděl k hmotněprávním otázkám ani dokazování.
21. Soud se dále zabýval procesními námitkami, neboť výše uvedené nevylučuje zkrácení žalobkyně na jejích procesních právech. Pro případná procesní pochybení ovšem platí, že důvodem pro zrušení správního rozhodnutí může být pouze taková vada, která potenciálně mohla mít vliv na jeho zákonnost [srov. § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 6 A 12/2001-51, č. 23/2003 Sb. NSS, nebo ze dne 18. 3. 2004, č. j. 6 A 51/2001-30, č. 494/2005 Sb. NSS]. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 6. 2016, č. j. 6 As 28/2016-54, *„případné zjištěné porušení procesních ustanovení může mít vliv na zákonnost rozhodnutí pouze tehdy, je-li prokázáno, že bylo žalobci jako účastníku správního řízení zabráněno v možnosti hájit svá hmotná práva, případně jiná věcná práva, která žalobci náležejí a od kterých odvozuje své potencionální dotčení a na jejichž základě byl účastníkem daného řízení. Není možné být v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu úspěšný, je-li v žalobě tvrzeno procesní pochybení správního orgánu, aniž by bylo zcela konkrétně tvrzeno a jasně popsáno, jakým způsobem to které procesní pochybení mohlo zasáhnout do vlastnických práv žalobce.“* I do posouzení procesních námitek se tak nutně musí promítnout skutečnost, že výsledek celého řízení, tj. výsledek komplexní pozemkové úpravy, žalobkyně odsouhlasila. Za vadu, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, by v této situaci mohla být považována pouze zcela zásadní vada, která by žalobkyni objektivně znemožnila uplatňovat v řízení její práva. Takový charakter by mohly mít podstatné nedostatky soupisu nových pozemků, pokud by v jejich důsledku žalobkyně objektivně nemohla zjistit, s čím vlastně vyslovuje souhlas. Jak však soud uvedl výše, žalobkyní uváděné nedostatky soupisu nových pozemků ve skutečnosti žádnými nedostatky nejsou. Obsah soupisů plně odpovídal zákonným požadavkům.
22. Za vadu, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, by nebylo možné považovat ani to, že žalobkyni byl údajně zaslán dopis ze dne 19. 3. 2018, č. j. SPU 123964/2018/Ku, bez příloh (zejména bez soupis nároků a mapy). I kdyby soud zjistil, že tomu tak skutečně bylo, nemohlo by mít takové pochybení v daném případě vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobkyně se prostřednictvím svého zmocněnce aktivně účastnila správního řízení včetně několika ústních jednání. Z jejích procesních kroků je zřejmé, že situaci v řešeném území i své nároky detailně znala, stejně jako rozsah svého dosavadního vlastnického práva (o čemž ji měl soupis nároků také informovat). Její souhlas s výsledným řešením rozhodně nemůže vyvěrat z neznalosti těchto podkladů. Soud proto k této otázce ani neprováděl dokazování, neboť by jeho výsledek nemohl vést ke zrušení napadeného rozhodnutí. Kromě toho žalobkyně tuto námitku uplatnila až v replice, tj. po

uplynutí lhůty pro podání žaloby (viz § 71 odst. 2 věta třetí ve spojení s § 72 odst. 1 s. ř. s.). Jedná se tak navíc o námitku opožděnou, a tudíž nepřipustnou.

IV. Shrnutí a náklady řízení

23. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s.
24. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 21. listopadu 2023

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu